

לא, לא, אינני פנלופה

ומתה למענו. וזה, אדיש וקר
מעיה בגויתה מבט אנב צוין
ושב לעסקיו.

לא, לא, איני רוצה דמעות שלישי לשוב
ולחזיל מעל דפי האטלס,
ואת פדור הגלובוס לשוב ולסובב,
ולחלף על פני מפת תבל בנסיון נואל
למצא את בעלי במפרצי ימים,
בין רחובות הפרך, או בבקתות הרים.
לחרד ולקנא בבנות חנה על ארץ;
תהיה זו בת צפון באוסלו או בשטוקהולם
פריגידיית, בהירה, קרה ובוגדנית,
או זו בלבה שחרה פשוקה ומיחמת
בהילטון – יוהנסבורג או ניו אורלינס.
שנאתי את בגידת מברק, שקוף עד בכי
בלשון סתרים קלה עדי עלבון
לפענוח, עוד פרשת זמה.
מאסתי, הו אלי, במסר הקלוני
המתפרש לשני פנים בתא קולי
של טלפון ניד.
בדף הפקס, אלם, ראשו עטור בלוגו
של סניף חברה פלזנית בארץ אלמונית.
מאסתי באנטנות ודאר אלקטרוני:
"יקירתי... (שורות שקרים) ולסיום
שוב חסד הכזב: "שלה לעד".

לא, לא,

אינני פנלופה מבנות יון מקדם
ולא שפחת תקשרת זמן אמת. לכן
עכשו וכאן אני רוצה, עודי רועדת
לשוב, לזפות בחסד אלהים עוד פעם –
זה המבלע בסוד חמשת החושים:
הריח, המגע, הקול, מראה, הטעם.
למצותם עד בלות ואז, מבלי משים,
ללא שמחה וצער, לפרש לעד, למות.

מבולגרית: א"ס

לא, לא,

אינני פנלופה מבנות יון מקדם,
פורמת וטוה, טוה ושוב פורמת
גלימה לבעלה, צופה שני עשורים
לאודיסאוס בחיר לבה.
השט לו בינתיים בספינתו אי שם
בין ים ובין נבשת, אסיר תמוקיהן
של נימפות באיים שטרם נתגלו –
למען זה ישוב, וגם זאת רק לכש-
בלבו הנאמן יפיר את אדונו
ולכשפש יואיל בבדל ונבו לפי
שיעלה מרצון הפלב.

לא, לא, איני רוצה לרעד

כמו פתיל דועף בתא מנזר אפל,
אוברת וככה כמו נר נשפח
נימס בשאריות הדונג העקר,
כמו אוד המצפה לבוא רולן שלה
המעדיף לקטל עכו"ם בשדה הקרב,
וכאשר מואיל סוף סוף לבוא אליה
עוטה בתכריכים ארון מתים רכבו.
... ואז האמללה שובקת לכל חי.

כמו קרימהילד היפה בבנות אנוש
צופה מראש מגדל על שפת הרין
לזיגפריד,

או כמו ביאטריצ'ה הנוגה
נשענת על הסף בפונטה וקיו
שבעה עד קיא סויטות
המשרבט למענה

זה דנטה אליגיירי. במקום... אלי הטוב
האם כשרון כתיבה הכרח הוא שיהיה
תחליף לאין אונים?

לא לידי משאלוט בלואה בבבואת
מראה במרום מגדל צופה בלנסלוט,

אליזבטה בגריאנה [Elissaveta Bagryana] היא המשוררת
הבולגרית הבולטת ביותר במחצית השנייה של המאה
העשרים. זכתה, בין היתר, במדליית זהב מטעם ארגון השירה
הבינלאומית ברומא 1969.